

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXI.

December

2018

Číslo 12

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Nepoškvrnení

Mesiac december je začiatkom liturgického roka, koncom toho kalendárneho, mesiacom kedy slávime Vianoce, ale ešte predtým advent, ktorým sa pripravujeme na slávenie narodenia Božieho syna Ježiša Krista. V našej príprave aj v tom, aby sme mohli dobre, duchovne prežiť Vianoce, nám pomáha panna Mária, naša nebeská matka, ktorá 9 mesiacov očakávala narodenie Božieho Syna, ktorá ho s láskou prijala a vychovávala, a ktorú začiatkom decembra oslavujeme ako Nepoškvrnené počatie.

Dogma o Nepoškvrnenom počatí nám hovorí, že Panna Mária pre budúce zásluhy jej božského syna bola uchránená od dedičného hriechu, nebola poškvrnená dedičným hriechom, teda bola nepoškvrnená. Táto skutočnosť nám môže pomôcť lepšie pochopiť zmysel Vianoc, lepšie sa na ne pripraviť a lepšie ich duchovne prežiť, osláviť. To čo pán Boh urobil pre

matku svojho syna, urobil pre každého jedného z nás. Preto poslal Boh Otec na zem svojho syna, preto sa Boží Syn stal človekom a narodil sa z panny Márie, aby sme pre jeho zásluhy, vďaka tomu, že v ľudskom tele, ktoré si vzal z panny Márie pre nás trpel a zomrel, sme aj my mohli byť svätí a nepoškvrnení.

A to je aj program pre naše prežívanie adventu, aby sme pripravovali cestu Pánovi, pripravovali ju aj úprimným pokáním, aby sem vďaka Božiemu milosrdenstvu očistili naše srdcia a naše duše od poškvrny hriechu. Takto Boží Syn nepríde len na tento svet, čo na Vianoce oslavíme, ale príde aj do našich srdc, narodí sa v nás a naplní nás pokojom, radosťou a ďalším ovocím svojich vykupiteľských zásluh. Bež poškvrny hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás!

Peter Škultéty

Hodová kázeň – Suchá

11.11.2018

Drahí bratia a sestry, milí hodoví hostia, na dnešnú nedeľu pripadá spomienka, sviatok sv. Martina z Tours, biskupa, ktorý je nielen patrónom našej farnosti, nášho farského chrámu, ale je aj hlavným patrónom dvoch diecéz na Slovensku, bratislavskej a spišskej, je hlavným patrónom mnohých ďalších kostolov, kaplniek, teda je obľúbeným svätým. Žil v 4. storočí a dodnes si ho uctieваме, pripomíname si jeho životné dielo. Dnešné evanjelium nám pripomína práve tú udalosť z jeho života, ktorá určite veľmi zasiahla celý jeho ďalší život, keď stretáva polonahého žobráka, a podelí sa s ním o svoj plášť, odsekne zo svojho plášťa, zaodeje tohto žobráka a na ďalší deň má sen, kde vidí pána Ježiša odetého v tomto plášti, ktorý hovorí svojim anjelom: „Pozrite, toto je Martin, tento ma zaodial svojím plášťom, hoci je len katechumen.“ Ešte nebol ani pokrstený, ešte sa len pripravoval na prijatie sviatosti krstu, ale videl a urobil to, čo mal, to k čomu aj nás všetkých vyzýva pán Ježiš v dnešnom evanjeliu, keď hovorí o konci sveta, že Syn človeka príde, oddelí jedných od druhých, postaví si ich sprava a zľava a poviem tým, čo budú v pravo. Poďte pozhnaní môjho otca, zaujmite kráľovstvo ..., lebo som bol hladný, smädný, pocestný, nahý, chorý, vo väzení a vy ste mi poslúžili. Oni sa čudovali. Kedy sme ťa videli, kedy sme ťa videli hladného, smädného, pocestného, kedy si bol chorý, vo väzení a my sme ti poslúžili? A Pán Ježiš im vysvetľuje: „Čokoľvek, čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov a sestier, mne ste urobili.“ My sme tiež pozvaní k tomu, aby sme mali ten správny duchovný zrak. Pán Ježiš na inom mieste hovorí: „Hľadia, ale nevidia, sú duchovne slepí.“ Žiaľ v dnešnom svete sme aj my často duchovne nevidiacimi, slepými. Nevidíme to podstatné, nevidíme pána Ježiša v našich bratoch a sestrách, zatvárame pred nimi naše srdcia. Príklad sv. Martina a jeho orodovanie nás povzbudzu-

je, aby sme prichádzali k Ježišovi ako k nášmu nebeskému lekárovi, aby uzdravil náš duchovný zrak, aby sme mohli správne vidieť, tak ako videli v dnešnom evanjeliu tí, ktorých si Pán Ježiš postavil sprava, tak ako videl sv. Martin žobráka, ktorému pomohol. Lebo Boh sa o nás stará. Boh nám prisľúbil, že sa o nás postará, ale stará sa aj skrze nás. Nás si Boh povoláva, aby my sme boli blížnymi našim bratom a sestram. Nás posielala, aby my sme pomáhali z toho, čo nám Boh požehnal. Nemusíme byť milionármi, nemusíme mať veľké majetky, aby sme mohli pomôcť. Tento týždeň som preberal s tretiakmi tému Uzdravenie slepeho a bol tam napísaný príbeh o matke Tereze, ktorá prišla do chudobnej rodiny. Matka mala osem detí, ktoré nemali čo jesť. A priniesla im miskú ryže. Táto mamička ju vzala, rozdelila na dve časti a odišla. Keď sa vrátila, matka Tereza sa čudovala, kde bola. Ona jej vysvetlila: „Vieš, aj tam je taká chudobná rodina, aj tí nemajú čo jesť, tak ja som polovicu z toho odniesla tam.“ Aj z toho málička čo ona mala, ledva možno tým ôsmim deťom sa z toho niečo ušlo, ale aj s tým sa vedela podeliť, lebo ešte aj tam sú tí, ktorí potrebujú pomoc. V evanjeliu dnešnej nedele je chudobná vdova, ktorá vhodila do pokladnice v chráme dve drobné mince a pán Ježiš hovorí, že táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci tí boháči, lebo oni dávali zo svojho nadbytku. Ale ona vhodila všetko čo mala, celé svoje živobytie, lebo dôverovala pánu Bohu, že on sa postará. A naozaj, Boh sa o nás stará, dal nám celý svet, dal nám prírodu, ktorá prináša úrodu. A pozýva nás, aby sme boli blížnymi, bratmi a sestrami, aby sa mohol postarať aj skrze nás. Aby sme v našich bratoch a sestrách, v ľudoch, ktorí sú okolo nás, videli Ježiša Krista, aby sme im mohli poslúžiť a v nich, aby sme mohli poslúžiť samému Pánu Bohu, a tak aby sme mohli nasledovať príklad sv. Martina, ktorý nielen v tejto jednej epizóde so žobrákom správne videl, ale aj potom ako kresťan, kňaz, biskupom verne slúžil Kristovi. Snažme sa, aj podľa

jeho životného príkladu a na jeho príhovor, aby sme dokázali milovať našich bratov a sestry, aby sme boli vnímaví, mali zdravé oči a videli, videli potreby našich bratov a sestier, videli, že v nich môžeme a máme slúžiť Pánu Bohu. Boh nás povoláva k láske, aby sme ho milovali nadovšetko, aby sme milovali našich bratov a sestry ako seba samých, aj týmito skutkami lásky, ku ktorým nás povoláva Boh aj skrze dnešné evanjelium, aby sme vedeli pomáhať hladným, smädným, nahým, pocestným, chorým, tým, ktorí sú vo väzení, ktorí potrebujú nejakú pomoc a ktorým Boh chce pomôcť práve skrze nás, nás k nim poslať. Okolo žobraka, ktorého stretol Martin, prešlo mnoho iných ľudí, ktorí si ho nevšimli, ktorí nemali otvorené oči. Ale prišiel Martin, lebo toho Boh poslal a tohto žobraka určil pre neho. Drahí bratia a sestry, snažme sa pomáhať našim bratom a sestrám, milovať Boha práve v tých našich núdznych bratoch a sestrách, ktorí potrebujú našu pomoc a ku ktorým Boh poslať práve nás. Posilňujme sa aj Božím slovom, aby sme sa vedeli podeliť s tým, čo nám Boh dal, aby sme sa starali nielen o to telesné

ale aj duchovné, aby sme mali ten správny duchovný zrak, aby sme mohli vidieť to, čo je podstatné v našom živote. Nech aj sv. Martin, patrón našej farnosti, nášho chrámu oroduje za nás, oroduje za celú našu farnosť, aby sme sa utiekali k Ježišovi, ako k nášmu nebeskému lekárovi, aby sme mali ten správny duchovný zrak, aby sme čo najlepšie videli. Keď je niekto nevidiaci, je to veľký handicap, lebo skrze zrak prijímame najviac podnetov, veľa informácií môžeme očami prijať. Ale nestačí len nejak vidieť, aj tí, čo majú slabší zrak, poruchy zraku, to majú ťažšie. Nestačí teda len trošku vidieť, ale treba čo najlepšie vidieť. Aby sme v každodennom živote boli vnímaví na našich bratov a sestry. Pán Ježiš hovorí o farizejoch, zákonníkoch, že hoci vidia, hoci majú telesný zrak, ale nevidia, sú slepými vodcami. Budme Bohu vďační, že vidíme, ale prosme pána Ježiša na príhovor sv. Martina, nášho patróna, aby sme videli a čo najlepšie videli. Aby sme si boli vedomí, že aj skrze nás chce Boh pomáhať, chce prichádzať k našim bratom a sestrám, aby sme im mohli pomôcť, preukázať im skutky lásky, milosrdenstva a takto aby sme mohli verne nasledovať Ježiša Krista, dostať sa do spoločenstva svätých v nebi spolu so sv. Martinom, našim patrónom. Amen.

Peter Škultéty

Jeden príbeh mení príbeh mnohých ľudí

Príbeh Anky Kolesárovej zmenil aj mňa ešte počas jej blahorečenia, vtedy som si v duchu povedal, že chcem navštíviť Vysokú nad Uhom, miesta kde sa narodila, prežila život s Bohom a kde obetovala svoj vlastný život Bohu, aby si zachovala perlu života - čisté srdce aj dušu, kde je aj pochovaná. Od blahorečenia som našiel zmysel života u nej. Stala sa mojou priateľkou, večnou láskou v nebi a dôvernou spoločníčkou, chcem pre ňu žiť aj umrieť, preto som jej

neváhal otvoriť svoje srdce, aby ho zaplnila čistou láskou. To ona zasiala semienko do môjho srdca, ktoré vo mne postupne začalo rásť a neustále rastie a upevňuje sa, ako horčičné zrnko v podobenstve. Naučil som sa s ňou rozprávať o všetkom, o svojich starostiach, problémoch v živote, ba dokonca s ňou vstávam aj zaspávam. Rád sa s ňou rozprávam aj celý deň. Keď sa stíšim, počujem ju. A neprešlo ani veľa týždňov od jej blahorečenia a ocitol som sa v jej rodisku, akoby ma Anka k sebe zavolala. Nemyslel som, že to príde tak skoro, ale čo Boh riadi, dobre riadi. Tak som sa s božou pomocou vybral za ňou na moju prvú púť radosti do jej rodiska, ktorej téma bola Svätosť na dosah. Na túto púť som sa duchovne pripravoval, tešil som sa, ale zároveň som nachádzal odvahu prísť k nej, k jej hrobu, na miesta, kde sa to všetko začalo. Pár dní pred odchodom na púť som mal živý sen po prečítaní jej životného príbehu, že som bol v duchu prítomný v jej rodisku. Vo sne som videl dva kostoly a cintorín a cestu ako sa tam dostať. Zo sna som plakal a keď som sa zobudil mal som slzy v očiach. Keď som predtým čítal jej príbeh, tak som sa v ňom v duchu ocitol. Bolo to pre mňa silné a dojímavé, počas čítania som sa neubránil slzám. Cítil som, že ma k sebe ťahá. O pár dní som cestoval vlakom do Pavloviec nad Uhom na Púť radosti. Celú cestu som trpezlivo čakal, kedy tam konečne prídem. Pri čítaní vo vlaku mi hodiny ubiehali veľmi rýchlo. Prežíval som radosť, pokoj v srdci, ale zároveň aj bolesť a smútok, že prídem k jej hrobu. Šťastne som dorazil do Pavloviec nad Uhom, do školy kde ma zaregistrovali spolu s ostatnými účastníkmi, ktorí postupne začali prichádzať. Následne sme boli ubytovaní. Prišlo veľa mladých ľudí, mladších ako som bol ja. Spočiatku som slova neprehovoril, potreboval som sa trochu oľúkať, osmeliť a zvyknúť si, ale nakoniec strach resp. neistota upadla a zoznámil som sa s mnohými. Vytvorili sme malé skupinky, porozprávali sme sa o sebe a už to išlo ľahšie. Na začiatku bola večera z vlastných

zásob, po nej otvorenie púte, sv. omša a po nej vytvorenie skupiniek ako som spomenul vyššie. Nasledovala spoločná večerná modlitba a po nej večierka. Počas celej púte bola možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia. Ďalší deň bol buďiček ráno o siedmej hodine a nasledovala spoločná ranná modlitba a raňajky v skupinkách, a potom nasledovala prednáška na tému Svätosť na dosah. Čo človek musí pre to urobiť, ako ju objavovať v sebe, ako o ňu zápasíť, že svätosť zahŕňa pokoru, trpezlivosť, tichosť, znášanlivosť, obeť, odvahu a horlivosť. A hlavne stať sa príkladným človekom, akým bola Anka. Pred obedom sme mali vonku na dvore tanec, nazval by som to tancujeme s Ankou. Vytvorili sme kruh a postupne sa pridávali medzi nás aj ďalší. Tancovali sme Belgičák a Chihauhua. Kto chcel mohol sa pridať. Po obede o 13.45 hod. sme sa zišli pred školou a spoločne sme sa vybrali do Vysokej nad Uhom, rodiska Anky Kolesarovej, ktoré sa nachádza 2 km od Pavloviec nad Uhom. Vtedy som si povedal, že nastáva hodina pravdy. Pre mňa to bolo po prvý krát. A verím, že to bude u mňa stále silné. Cestou sme sa modlili radostný ruženec, spievali sme a na začiatku Vysokej sme sa modlili korunku Božieho milosrdenstva. Najprv sme prišli ku kostolu sedembolestnej Panny Márie, kde je umiestnený relikviár Anky Kolesarovej v tvare srdca. Pred kostolom zaznel príbeh Anky Kolesárovej z úst otca biskupa Tomáša Galisa, potom sme postupne vstupovali do kostola, popritom zaznievala pieseň Spinká. Neviem ani opísať ten pocit, keď som tam kľáčal pred jej relikviárom, ktorý bol vystavený aj na jej blahorečení v Koši-

ciach. Inak som to vnímal tam ako v jej rodisku, kde to na mňa ešte silnejšie zapôsobilo. Následne som sa vybral sám k jej hrobu, vedel som totiž, kde sa nachádza, no cestou k hrobu som prišiel k soche Anky Kolesárovej. Dotkol som sa jej a predniesol som pri nej báseň Dievča. Pri soche som sa aj odfotil. Pre mňa to bolo silné miesto. Slová básne zneli s mojich úst so slzami v očiach:

*Pri tebe dievča malé s krásnym zrakom
so zjavom panenským, čo podobá sa snu.
Znamením stojím ako nad zázrakom
a chránim rúčku tvoju bolestnú.*

*Pri tebe dievča malé s krásnym zrakom,
ožíva chvíľa, čo umrela mi už
nedaj sa strhnúť cestou krivolakou
na ktorej život slávi nespútaný muž.*

*Dnes práve jeseň a listie padá,
ty plná si a kvitneš rúžová
Modlím sa by s dušou večne mladá bola
To moja túžba je veľkosť tvoja u Boha.*

*Aby si bola skromná uprostred zlých ľudí
pokorná svojej dievčej nádhery
spanilé kvety rastú v tvojej hrudi
a v očiach kúzlo lanie je.*

*Aby si siala život, v tejto strašnej vojne
o žití spievala, čo krásnym musí byť
od Boha vyzývaj, pre nás požehnanie hojne
a uč nás žitiu krásnemu sa pritulíť.*

*Volám ta kvietkom vykvitnúcí v láske
ty hviezdna záhada, čo večne vábi ma
tvoj nežný súlad vznáša cesty naše ťažké
a krásnou opojnou je pieseň tvoja mámivá.*

*Pri tebe dievča malé s krásnym zrakom
so zjavom panenským, čo podobá sa snu
znamením stojím ako nad zázrakom
a chránim rúčku tvoju bolestnú.*

(Pokračovanie nabudúce.)

Mário Matula

Spomienka na dirigenta SSZ

Pri príležitosti 10. výročia úmrtia Zefírina Hečku, dirigenta a zakladateľa Suchovské-

ho speváckeho zboru bola v sobotu 17. novembra 2018 odslúžená sv. omša vo farskom kostole sv. Martina a po nej krátke spomienkové stretnutie s jeho najbližšími – manželkou, 4 deťmi s rodinami, členmi SSZ a tými, ktorí ho mali radi. V programe vystúpili obaja synovia – Milo, Jozef a dcéry Anička a Mária. Zbor zaspieval piesne, ktoré nacvičil s nami pán Hečko a pripomenuli sme si jeho život prezentáciou fotografií z rodinného albumu. Po skončení sme strávili pekné popoludnie v kultúrnom dome spolu s pánom farárom Petrom Škulťetým, zaspievali sme si a pospomínali na nášho pána dirigenta. Naša bývalá speváčka Duška Oravcová si pripravila pár spomienok na vzácneho dirigenta, ktoré Vám prinášame:

Vážená rodina Hečková, vážení priatelia – milovníci spevu! Stretávame sa pri príležitosti 10. výročia smutnej udalosti, kedy nás náš drahý dirigent, navždy opustil. Pri tejto príležitosti som vzala do rúk Zbierku spomienok na život a prácu v speváckom zbore a v myslí sa mi vybavilo veľa krásnych chvíľ prežitých v ženskom kolektíve s jedným fešným chlapom (neskôr ich bolo viac). Prečítala som si veľa úprimných vyznaní pre nášho „Zefka“. S úctou a láskou spomíname na nášho pána učiteľa, dirigenta, ktorého mali jeho spevácky veľmi radi. Nechcem Vás otravovať zbytočnými rečami, ale musím sa priznať, že veľmi často spomínam nášho pána učiteľa. Okrem toho, že ma učil matematiku, začínala som aj so spevom už v detskom speváckom zbore. Priebežne pri koncertoch som vypomáhala aj ako konferencierka. Neskôr som sa stala členkou veľkého speváckeho zboru, kde som okrem spievania robila nášmu Zefkovi jeho pravú ruku – bola som speváčkou, konferencierkou, recitátorkou, kronikárkou, teda dievča pre všetko. Musím povedať, že sme si vychádzali veľmi dobre. A my – speváčky – sme si ho patrične vážili a strážili. Pani učiteľka – manželka – sa nemusela obávať. Do nášho revíru sme si len tak niekoho nepustili. Zefko bol náš, a preto nedotknuteľný! *Zefko, Zefko náš, čo to*

porábaš? Zasa svoje ovečky do košiara naháňaš? Tak to veru bolo, lebo nie vždy sa spievať chcelo. Ale náš pán učiteľ svojim prístupom všetko správne vyriešil a potom hlasy zneli ako zvony. Všetky ženy, ktoré do zbierky prispeli sa o svojom dirigentovi vyjadrovali len s láskou. Ich názor naňho bol vlastne rovnaký. Bol to veľmi dobrý, priateľský, obetavý a citlivý človek. Ženy s radosťou spomínali na zájazdy, boli vďačné za to, že so zborom sa dostali do mnohých končín našej republiky, ba spoznávali aj zahraničie. Vždy bolo veselo a zásluhou Francky, Valinky a Bohušky bol často pripravený program na večer. Pre všetkých pri speváckych povinnostiach aj výborný humorný relax – v strede bol „KTO?“ no veď náš pán učiteľ. Začiatkom kalendárneho roka sme mávali výročnú schôdzu, na ktorú sme si pripravovali program. A na jednu (už neviem ktorú...?) sme s Martou Oravcovou (Cíсарovou) zložili túto báseň:

Spievajúce srdcia

*Nie na Kráľovej holi, ale pri tabuli stojí
Náš zbormajster skvelý, jak sokolík biely.
Pred ním sú v troch šikoch zoradené,
Tie slovenské devy, jak Tatry malebné.
Jak sokolík biely rozťahne perute,
Napínajú devy hrdielka vyschnuté.
Keď ich hlasy ozvú sa,
To až hen v Čičmanoch chalúčky trasú sa.
Trenčianske hodiny darmo smutno bijú,
Rodinu sokola – ten veľký kolektív – nikdy*

nerozbijú.

Do nového roku vykročíme veselo,

Zdokonaľujme si započaté dielo.

Kukulienky drahé!

*Sokolík vám praje, nech zdravie Vám slúži,
Šťastie, láska, pokoj – navzájom sa druží.*

Drahý náš pán učiteľ,

Krajšie vyznanie a uznanie už pre vás nemám. Keďže na nás pozeráte zo speváckeho neba, iste ste od šťastia celý bez seba. V mene všetkých speváčok, spevákov Vám ďakujem za to, čo ste spravili pre našu ľudovú i sakrálnu tvorbu u nás i v zahraničí. Veď i Vašou zásluhou svet vie, že existuje Suchá nad Parnou! Vďaka za všetko!!! Vaša verná žiačka, kolegyňa, kamarátka, speváčka Mag-Duška! Nezapúdame a Nezapudneme.

spracovala H.T.

Srdečne blahoželáme

V mesiaci november sme opäť prichádzali k Trnavskej Panne Márie, aby sme sa počas deviatich dní Trnavskej novény duchovne povzbudili a načerpali nových síl do každodenného života. I počas tohtoročnej Trnavskej novény otec arcibiskup Mons. Ján Orosch v sobotu 17.11.2018 na sviatok svätej Alžbety oceňoval veriacich z Trnavskej arcidiecézy za ich príkladný duchovný život Ružou svätej Alžbety. S veľkou radosťou sme mnohí veriaci z našej farnosti priamo v Bazilike, ale i pri televíznych obrazovkách uvítali skutočnosť, že toto významné ocenenie si prevzal z rúk Trnavského arcibiskupa i náš spolubrat pán Florián Planeta. Menovaný už viac ako 29 rokov je vysluhovateľom svätého prijímania, Pánu Bohu ako miništrant slúžieva doteraz. Takmer denne chodí z Košolnej do farského kostola v Suchej nad Parnou bez ohľadu na počasie. Pán Florián Planeta je pre nás všetkých i teraz príkladom lásky k Pánu Bohu, neustále nám ukazuje cestu k milosrdenstvu i napriek svojmu veku. Toto sú slová, ktoré zazneli v bazilike pri jeho

oceňovaní: „*Pán Florián Planeta z farnosti Suchá nad Parnou, filiálka Košolná, slúži od detstva až doteraz ako miništrant, 29 rokov je mimoriadnym rozádavateľom sv. prijímania, roky sa staral o miništrantov. Jeho rodina nasleduje jeho príklad zbožnosti. Za túto službu mu arcibiskup Mons. Ján Orosch s radosťou udeľuje ocenenie Ruža sv. Alžbety.*“ S úctou ďakujeme

Milan Tollarovič

Farské oznamy

Bohoslužby na december

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 17.00
streda v Košolnej o 16.00
štvrtok vo Zvončíně o 16.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. december – 1. adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

8. december – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

16.00 – Zvončín, 18.00 – Suchá, v piatok večer s platnosťou na prikázaný sviatok

9.00 – Košolná, 10.30 – Suchá

9. december – 2. adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

16. december – 3. adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

23. december – 4. adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

25. december – Narodenie Pána, Vianoce

0.00 – Suchá (polnočná sv. omša)

7.30 – Košolná; 9.00 – Zvončín; 10.30 – Suchá

26. december – Štefan, prvý mučeník

7.30 – Suchá; 9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;
10.30 – Suchá

27. december – Ján, apoštol, evanjelista

17.00 – Suchá

28. december – sv. neviniatka, mučeníci

17.00 – Suchá

30. december – Nedeľa Svätej rodiny

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platn. na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

1. január – Bohorodička

7.30 – Suchá; 9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;
10.30 – Suchá

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 18.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou.

litánie

V Suchej v nedeľu popoludní o 14.15, prvú nedeľu v mesiaci po farskej sv. omši.

zimné kántrové dni

V týždni po 2. adventnej nedeľi v stredu, v piatok a v sobotu sú zimné kántrové dni. Závazný je iba jeden deň. Kántrové dni sú dňami pôstu, máme konať skutky kajúcnosti a modliť sa. Obsahom zimných kántrových dní je príchod Kristovho kráľovstva do rodín, duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.

predvianočná spoveď

V nedeľu 16. decembra od 14:00 do 15:00 na filiálkach a od 15:30 do 17:00 v Suchej.

Štedrý deň (24. december)

sv. omša v Suchej 7:30

cca. 17.00 – štedrovečerná večera

Silvester (31. december)

16.00 – Suchá, sv. omša s farskou štatistikou a ďakovnou pobožnosťou za rok 2018

December 2018
adventné a vianočné obdobie

So 1	Edmund Kampaň, mučeník
Ne 2	1. adventná nedeľa
Po 3	František Xaverský, kňaz
Ut 4	Ján Damascénsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
St 5	Sabas, opát, pustovník
Št 6	Mikuláš, biskup
Pi 7	Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi
So 8	Nepoškvrnené počatie Panny Márie
Ne 9	2. adventná nedeľa
Po 10	Melchíades, mučeník
Ut 11	Damaz I., pápež
St 12	Panna Mária Guadalupská (Kántry)
Št 13	Lucia, panna, mučeníčka
Pi 14	Ján z Kríža, kňaz, uč. Cirkvi (Kántry)
So 15	Valerián, biskup (Kántry)
Ne 16	3. adventná nedeľa
Po 17	Modest, biskup
Ut 18	Gracián, biskup
St 19	bl. Urban V., pápež
Št 20	Zefirín, pápež
Pi 21	Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi
So 22	Adela, opátka
Ne 23	4. adventná nedeľa
Po 24	Adam a Eva
Ut 25	Narodenie Pána
St 26	Štefan, prvý mučeník
Št 27	Ján, apoštol, evanjelista
Pi 28	sv. neviniatka, mučeníci
So 29	Tomáš Becket, biskup, mučeník
Ne 30	Svätá rodina
Po 31	Silvester I., pápež

Mária nám hovorí, čo je to advent: ísť v ústrety Pánovi, ktorý nám ide naproti.

Benedikt XVI.

Pripravované akcie

- 02.12.** – Perníkiada v kultúrnom dome v Suchej nad Parnou od 15:00
- 06.12.** – Mikuláš vo farskom kostole v Suchej nad Parnou po sv. omši o 17:00
- 31.12.** – rozlúčka so starým rokom a privítanie nového roka

November v našej farnosti

krsty:

- * 8.10.2018 Andrea Matúšková, Trnava
- * 22.8.2018 Ema Hřčková, Suchá
- * 1.10.2018 Timothy Hrebenár, Suchá
- * 24.8.2018 Alžbeta Siantová, Trnava
- * 1.11.2018 Rebeka Čapeková, Košolná

popohreby:

- + 13.11. Michal Krist, Suchá, 84 r.
- + 27.11. Agneša Tajcnárová, Košolná, 92 r.

Milostiplné a požehnané vianočné sviatky, pokoj, radosť a lásku od malého narodeného Ježiška, aby v našich srdciach sa denne rodil pre tento svet. Radostný a pokojný nový rok 2019 Vám praje

redakcia Duchovných ozvien

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2018

- **Všeobecný:** Aby ľudia, ktorí slúžia odovzdávaniu viery, našli zrozumiteľný jazyk pre dialóg s rozličnými kultúrami.
- **Úmysel KBS:** Nech svetlo prichádzajúceho Krista preniká naše domovy.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, farár
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok